

SEGURETAT

Marc Municipal (2023)

Catalunya és de fa anys la destinació europea preferida de les bandes criminals. Això té repercussions directes en la sensació de seguretat dels ciutadans. I quan no són bandes organitzades, és la delinqüència sobrevinguda.

El nostre sistema penal és insuficient. Els tribunals dictaminen sistemàticament sentències massa suaus, sobretot en casos de delictes violents. Les sentències indulgents neutralitzen la funció dissuasiva del sistema penal. La concepció actual del nostre sistema penal tendeix a les sancions suaus i orientades sobretot a l'assistència als delinqüents. La idea de l'efecte terapèutic supera el caràcter punitiu i dissuasiu.

Els jutges que pronuncien aquestes sentències tendeixen a oblidar les víctimes, especialment les víctimes dels actes de violència. També cal endurir els deures dels menors. El fet que els delinqüents de disset anys gaudeixin de penes molt més lleus que els adults és ben conegut en els cercles del crim organitzat, que recluten cada cop més joves menors d'edat per a cometre delictes.

Calen sancions molt més dures per a actes de violència comuna, especialment quan els agents de policia són atacats. En dret penal, només les sancions severes tenen un efecte dissuasiu. Per tant, hem d'augmentar les condemnes mínimes per a reduir el marge d'apreciació dels jutges. També és urgent endurir el dret penal dels menors. A més, una pena de presó no ha de ser com una estada en un centre de benestar.

En resum, l'Estat avui tendeix a ocupar-se de tot i de qualsevol cosa, però a deixar de banda la seva tasca central: salvaguardar i protegir la població contra el crim i els delinqüents. Sabem que els ajuntaments tenen les mans lligades per a resoldre aquest problema. Les atribucions dels municipis són les que són. Tot i així, no és igual que un municipi sigui governat per un partit agenollat davant del globalisme que per un partit nacionalista. La visió que es té del problema de la seguretat determina les possibilitats d'acció sobre el terreny.

La defensa de la propietat privada és una de les principals obligacions de l'Administració. La història no deixa de recordar-nos que tan bon punt un Estat no garanteix la propietat dels seus habitants, la vida i la integritat física de les persones també es veuen amenaçades.

No acceptem que l'Estat protegeixi cada cop menys la nostra seguretat, que no controli les fronteres i que es negui a expulsar els criminals estrangers. La immigració massiva i les males polítiques d'asil permeten un flux de persones sovint d'origen incert. Moltes dones i gent gran ja no s'atreveixen a passejar pels nostres carrers de nit. Assassinats, baralles amb ganivets, violacions, robatoris, ocupacions de propietats privades i amenaces avui formen part de la vida quotidiana de les nostres viles i ciutats. Polícies i fins i tot sanitaris són agredits. La llei del més fort preval en massa llocs. I hem de ser clars: la proporció d'estrangers entre els delinqüents ha arribat a un nivell preocupant.

Per tot això, farem un Model de Seguretat Integral (Policia + SEM + Bombers + Protecció Civil + Forestals i Rurals).

Com a ajuntament, exigirem que les estadístiques penals revelin la nacionalitat, per poder combatre la criminalitat amb totes les dades damunt de la taula.

També com a govern municipal, ens presentarem com a acusació particular en tots els casos d'agressions tant a ciutadans com a policies.

Combatrem els fraus al padró municipal. Actualment s'empadrona tothom, sense respectar la llei. No empadronarem qui no tingui els papers en regla. Controlarem i inspeccionarem els padrons, per tal que el nombre d'empadronaments en un domicili no superi els que permet la seva cèdula d'habilitat, i aplicarem sancions al propietari en cas d'incompliment.